

11 Οκτωβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

R.C.K. SPORTS ΩΣ ΕΧΕΙ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΘΕΙ ΑΠΟ
PALINEX SPORTS LTD,*Εφεσεϊόντες - Εναγόμενοι.*

v.

PERSONA ADVERTISING LTD,

*Εφεσιβλήτων - Εναγόντων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 9053)*

Έφεση — Λόγοι έφεσης — Συνοπτική απόφαση εκδοθείσα επί τη βάσει μαρτυρίας του εφεσεϊόντα η οποία έγινε δεκτή ή δεν ήταν αντίθετη με εκείνη του εφεσιβλήτου — Δεν παρέχεται πεδίο άσκησης ελέγχου με έφεση της αξιολόγησης της μαρτυρίας και συναγωγής ευρημάτων από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

5

Οι εφεσιβλήτοι - ενάγοντες, ήσαν οι διαφημιστές των προϊόντων Reebok που εισήγαγαν οι εφεσεϊόντες - εναγόμενοι. Η εταιρεία Palinex Trading Ltd κατά τον ουσιώδη χρόνο, είχε τους ίδιους μετόχους όπως και οι εφεσεϊόντες - εναγόμενοι, αλλά μετά τη δημιουργία εσωτερικών προβλημάτων, οι μέτοχοι αντάλλαξαν τις μεταξύ τους μετοχές. Η Palinex Trading Ltd ήσαν οι μεταπωλητές των προϊόντων Reebok.

10

Η απαίτηση των εφεσιβλήτων - εναγόντων ήταν ΑΚ10.555, υπόλοιπο λογαριασμού για παροχή διαφημίσεων ή και άλλων συναφών υπηρεσιών προς τους εφεσεϊόντες - εναγόμενους.

15

Οι εφεσιβλήτοι - ενάγοντες, καταχώρισαν αίτηση για συνοπτική απόφαση. Οι εφεσεϊόντες - εναγόμενοι με ένστασή τους επικαλέστηκαν τρεις υπερασπίσεις, υποκατάστατη σύμβαση (novation), ολοκληρωτική αποτυχία της αντιπαροχής και ανυπαρξία συμβατικής σχέσης μεταξύ των εφεσιβλήτων - εναγόντων και εφεσεϊόντων - εναγόμενων.

20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, απόρριψε τις υπερασπίσεις των - εφε-

25

σειόντων - εναγομένων και εξέδωσε απόφαση υπέρ των εφεσιβλήτων
-εναγόντων για ΑΚ9,870.-

5 Οι εφεσείοντες - εναγόμενοι, εφεσίβαλαν την απόφαση. Ο δικη-
γός τους εισηγήθηκε ότι η απόφαση έπασχε λόγω έλλειψης αξιο-
λόγησης της μαρτυρίας, ευρημάτων και αιτιολογίας, δέχθηκε όμως
10 ότι τα τιμολόγια τα οποία εκδίδονταν στο όνομα των εφεσειόντων -
εναγομένων "κακώς ή εκ λάθους περάστηκαν στα βιβλία των ενώ θα
έπρεπε να χρεωθεί η Palinex Trading Ltd και ότι οι εφεσίβλητοι - ενά-
γοντες διαφήμιζαν τα προϊόντα των εφεσειόντων - εναγομένων "αλ-
λά τις οδηγίες τις πήραν από την Palinex Trading Ltd οι οποίοι ήσαν
οι διανομείς ενώ οι εφεσείοντες - εναγόμενοι οι εισαγωγείς."

Αποφασίστηκε ότι:

- 15 (1) Στη διαδικασία έκδοσης συνοπτικής απόφασης, όταν τα νομι-
κά και πραγματικά ζητήματα επιτρέπουν στο Δικαστήριο τη
διαμόρφωση άποψης χωρίς περαιτέρω διευκρίνιση, τότε εκδί-
20 δεται απόφαση εφόσον ο εναγόμενος δεν κατορθώσει να το
ικανοποιήσει ότι έχει καλήν υπεράσπιση.
- 25 (2) Το Εφετείο, στις κατάλληλες περιπτώσεις μπορεί να αποφα-
σίζει το ίδιο νομικά ζητήματα κάτω από τη Δ.18 των Διαδι-
καστικών Κανονισμών, ακόμα και όταν εκ πρώτης όψεως τα
θέματα αυτά εμφανίζονται πολύπλοκα, νοουμένου ότι έχουν
συζητηθεί ενώπιόν του.
- 30 (3) Τα συμπεράσματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου όσον αφορά
την έλλειψη υπεράσπισης εκ μέρους των εφεσειόντων - εναγο-
μένων, στηρίχτηκαν αφ' ενός σε μαρτυρία που δεν ήταν διι-
στάμενη και αφ' ετέρου σε μαρτυρία που δόθηκε για τους εφε-
σειόντες - εναγόμενους η οποία έγινε δεκτή και συνεπώς δεν
εγειρόταν ζήτημα έλλειψης ή αξιολόγησης μαρτυρίας ή ευρη-
35 μάτων.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 40 *European Asian Bank A G v. Punjab and Sindbank [1983] 2 All E.R. 508,*
Nichimen Corporation v. Gatoil Overseas inc. (C.C.A.) [1987] 2 Lloyd's
Rep. 46,

Κυπριανίδης v. Ιωάννου (1966) 1 Α.Α.Δ. 265,

*Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. v. Χατζηνέστορος (1989) 1(Ε)
Α.Α.Δ. 204,*

Μ.Χ. Δικηγόρος v. Πειθαρχικού Συμβουλίου (1993) 1 Α.Α.Δ. 734.

5

Έφεση.

Έφεση από τον εναγόμενο κατά της συνοπτικής απόφασης του 10
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Γεωργίου, Ε.Δ.) που δόθη-
κε στις 29.10.93 (Αρ. Αγ. 4678/90) με την οποία επιδικάστηκε πο-
σόν £9.870 υπέρ των εναγόντων.

Ν. Γεωργιάδης, για τους Εφεσεύοντες - Εναγόμενους. 15

Χ. Κυριακίδης, για τους Εφεσίβλητους - Ενάγοντες.

Cur. adv. vult.

20

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο
Δικαστής Π. Καλλής.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Με αγωγή τους που καταχώρησαν στις 12.1.93,
δυνάμει ειδικά οπισθογραμένου κλητηρίου, οι ενάγοντες αξίωσαν 25
Λ.Κ.10.555 “δυνάμει υπολοίπου λογαριασμού για παροχή διαφη-
μίσεων ή και άλλων συναφών υπηρεσιών από τους ενάγοντες
προς τους εναγομένους”.

Την καταχώρηση σημειώματος εμφανίσεως από τους εναγομέ- 30
νους, στις 27.1.93, ακολούθησε αίτηση των εναγόντων για συνο-
πτική απόφαση.

Τα πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την αίτηση πα- 35
ρατίθενται στην ένορκη δήλωση που την συνοδεύει. Μπορούν να
συνοψισθούν ως πιο κάτω:

Οι ενάγοντες είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα τη 40
Λευκωσία η οποία ασχολείται, μεταξύ άλλων, με την παροχή δια-
φημιστικών εργασιών και την προβολή και διαφήμιση εμπορικών
προϊόντων στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Με την εναγόμενη
εταιρεία οι ενάγοντες είχαν από πολλού χρόνου συνεργασία. Οι
ενάγοντες διαφήμιζαν τα προϊόντα των εναγομένων και ετηρείτο
λογαριασμός κατά τον ουσιώδη χρόνο. Οι εναγόμενοι ήταν οι ει-

σαγωγείς ή και οι αντιπρόσωποι ή και οι διανομείς ή και οι μεταπωλητές στην Κύπρο των προϊόντων Reebok με τους οποίους οι ενάγοντες συνεργάζονταν σχεδόν σε αποκλειστική βάση για τη διαφήμιση των προϊόντων αυτών σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

5 Η συνεργασία των διαδίκων διακόπηκε όταν υπήρξαν εσωτερικές ανακατατάξεις μεταξύ των ιδιοκτητών και μετόχων των εναγομένων. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνεργασίας των διαδίκων και για

10 περίοδο πολλών ετών, όλες οι χρεώσεις ή και τιμολογήσεις των εναγόντων που αφορούσαν τα πιο πάνω προϊόντα γίνονταν στο όνομα της Εταιρείας Palinex Sports Ltd η οποία στη συνέχεια μετονομάστηκε σε R.C.K. Sports Ltd και ετηρείτο λογαριασμός και κανένα πρόβλημα δεν εδημιουργείτο. Όταν τα προβλήματα εντάθηκαν στην εταιρεία των εναγομένων λόγω εσωτερικών τους αλλαγών, οι εναγόμενοι πληροφόρησαν τους ενάγοντες ότι θα διάκο-

15 πταν τη συνεργασία τους.

Κατά τη διακοπή της συνεργασίας οι εναγόμενοι όφειλαν προς τους ενάγοντες το ποσό των £13,216.59. Το ποσό αυτό επιβεβαιώθηκε από τους ελεγκτές των εναγομένων τόσο προς τους ενάγοντες

20 όσο και προς τους ελεγκτές των τελευταίων. Μετά την επιβεβαίωση οι εναγόμενοι κατέβαλαν προς τους ενάγοντες διάφορα ποσά με αποτέλεσμα το τελικό υπόλοιπο να ανέρχεται στις £9,870.-. Περαιτέρω οι ίδιοι οι ελεγκτές των εναγομένων με βεβαίωσή τους ημερ. 9.12.92 (Τεκ. Β) εβεβαίωσαν ότι στις 31.12.91 το υπόλοιπο των ενα-

25 γομένων στα ίδια τους τα βιβλία ήταν £9,870.-

Αντί να εξοφλήσουν το πιο πάνω υπόλοιπο οι εναγόμενοι ήγειραν στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας την αγωγή 11873/92 τόσο κατά των εναγόντων όσο και κατά της εταιρείας Palinex

30 Trading Ltd με την οποία ζητούσαν από το Δικαστήριο όπως χρεώσεις των εναγόντων σε βάρος των εναγομένων ύψους Λ.Κ.9879,70 ακυρωθούν και υπολογιστούν κατά της εταιρείας Palinex Trading Ltd. Ο ισχυρισμός των εναγομένων στην πιο πάνω αγωγή τους ήταν ότι ουδεμία δΟΣΟλημία είχαν με τους ενάγοντες πριν το Μάιο του 1992 και ότι ουδέν ποσό όφειλαν στους ενάγοντες την 21.12.91.

35 Ισχυρίζοντο, επίσης, ότι το αξιούμενο ποσό οφείλεται από την εταιρεία Palinex Trading Ltd η οποία κατά τον ουσιαστικό χρόνο είχε τους ίδιους μετόχους όπως και οι εναγόμενοι αλλά μετά τα εσωτερικά προβλήματα των εναγομένων οι μέτοχοι φρόντισαν να

40 ανταλλάξουν τις μεταξύ τους μετοχές.

Η αίτηση για συνοπτική απόφαση συνοδεύετο και από ένορκη δήλωση της υπαλλήλου των ελεγκτών των εναγόντων. Σύμφωνα με την ένορκη δήλωσή της η τελευταία παρευρέθηκε προσωπικά "κα-

τά ή περί την 17.12.92 σε συνάντηση με τους ελεγκτές ή/και λογιστές των εναγομένων με τους οποίους ήλεγξαν όλες τις δοσοληψίες των διαδίκων. Όλοι μαζί κατέληξαν ότι σύμφωνα με τα βιβλία των εναγομένων αλλά και των εναγόντων το πραγματικό υπόλοιπο που οι εναγόμενοι όφειλαν στους ενάγοντες ανήρχετο στο ποσό των 5
 Λ.Κ.13,216.59. Το ποσό αυτό τους επιβεβαίωσαν και εγγράφως στις 23.12.92 οι ελεγκτές των εναγομένων”.

Με την ένορκη δήλωσή τους, που συνοδεύει την ένστασή τους, οι εναγόμενοι αρνήθηκαν όλους τους ισχυρισμούς των εναγόντων. Ταυτόχρονα ισχυρίστηκαν ότι ουδεμία συμβατική ή άλλη σχέση υπήρχε κατά τον ουσιώδη χρόνο μεταξύ των εναγόντων και των εναγομένων αναφορικά με διαφημίσεις των προϊόντων Reebok επειδή όλα τα έξοδα διαφήμισής τους για το 1991 και μέχρι το Μάρτιο του 1992 τα είχε αναλάβει η εταιρεία Palinex Trading Ltd. Ισχυρίστηκαν, επίσης, ότι ουδέποτε παραδέχθηκαν εγγράφως ή προφορικά ότι οφείλουν προς τους ενάγοντες οποιοδήποτε ποσό το οποίο αφορά διαφημίσεις ή άλλες υπηρεσίες τις οποίες οι ενάγοντες προσέφεραν προς την εταιρεία Palinex Trading Ltd. 10
 15
 20

Κατά την ακρόαση της αίτησης, οι ομνύσαντες υποβλήθηκαν σε αντεξέταση, μετά από σχετική άδεια του πρωτόδικου δικαστηρίου. Ο ομνύσας την ένορκη δήλωση εκ μέρους των εναγομένων ανέφερε ενόρκως ότι ήταν ο λογιστής των εναγομένων καθώς και της αδελφής εταιρείας Palinex Trading Ltd. Οι λογαριασμοί των δυο εταιρειών ελέγχοντο από εγκεκριμένους ελεγκτές, υπογράφοντο από τους Διευθυντές τους και υποβάλλοντο στον Έφορο Φόρου Εισοδήματος. Με βάση δε τους λογαριασμούς του 1991 οι εναγόμενοι όφειλαν στους ενάγοντες ποσό £9,000 με £10,000. 25
 30
 Συμφώνησε, επίσης, με το περιεχόμενο του Τεκ. Β στην ένορκη δήλωση των εναγόντων, στο περιεχόμενο του οποίου έχουμε ήδη αναφερθεί.

Ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου ο ευπαίδευτος συνήγορος των εναγομένων συνόψισε πιο κάτω τις τρεις υπερασπίσεις που είχαν τεκμηριώσει οι εναγόμενοι: 35

- (1) Κάποιου είδους νέα υποκατάστατη σύμβαση (novation). 40
- (2) Ολοκληρωτική αποτυχία της αντιπαροχής.
- (3) Ανυπαρξία συμβατικής σχέσης μεταξύ των εναγόντων και των εναγομένων.

Το πρωτόδικο δικαστήριο αφού εξέτασε όλες τις υπερασπίσεις παρέθεσε τα σχετικά συμπεράσματά του. Το συμπέρασμα του πάνω στην υπεράσπιση της νέας υποκατάστατης σύμβασης δεν θα μας αποσχολήσει επειδή κατά την ακρόαση της έφεσης ο ευπαιδευτος συνήγορος των εναγομένων εγκατέλειψε τη σχετική υπεράσπιση.

Το πρωτόδικο δικαστήριο προσέγγισε ως πιο κάτω την υπεράσπιση της αποτυχίας της αντιπαροχής:

“Το επιχείρημα για έλλειψη αντιπαροχής καταρρίπτεται από την ίδια την μαρτυρία του Αντώνη Αργυριδή ο οποίος ήταν ο μόνος μάρτυρας που κατάθεσε εκ μέρους των εναγομένων. Ο μάρτυρας αυτός ανέφερε επί λέξη ότι οι εναγόμενοι είναι αντιπρόσωποι των αθλητικών ειδών Reebok στην Κύπρο και ότι η Palinex Trading Limited ήταν οι μεταπωλητές των εναγομένων στην Κύπρο. Οι εναγόμενοι εισάγουν τα προϊόντα αυτά στην Κύπρο, τα πωλούσαν στην Palinex Trading Ltd η οποία τα πουλούσε στους καταναλωτές. Οι ενάγοντες διαφημίζουν αυτά τα προϊόντα. Από αυτό και μόνο προκύπτει ότι υπήρξε όφελος από τους ενάγοντες από τις διαφημίσεις γιατί είναι φανερό ότι η αύξηση των πωλήσεων των προϊόντων Reebok στην Κύπρο θα ήταν επωφελής και στους ίδιους. Ο ίδιος ο μάρτυρας σε άλλο σημείο της επανεξέτασής του, αυτή τη φορά, και σε ερώτηση αν μπορούσε να πει για το έτος 1991 ποιά εταιρεία είχε το κέρδος από τις πωλήσεις των προϊόντων Reebok στην Κύπρο απάντησε ότι την μερίδα του λέοντος των κερδών την είχε η εταιρεία Palinex Trading Limited και ότι οι εναγόμενοι πωλούσαν τα προϊόντα Reebok με χαμηλότερο ποσοστό κέρδους στην Palinex Trading Limited. Επομένως κάποιιο μερίδιο από τα κέρδη πήγαινε στους εναγόμενους και κάποιιο όφελος έστω και σχετικά πιο μικρό από το όφελος που είχε η εταιρεία Palinex Trading Limited, είχαν και οι εναγόμενοι, άρα υπήρχε όφελος και αντιπαροχή από μέρους των εναγόντων προς τους εναγομένους.”

Αναφορικά με την υπεράσπιση της απουσίας συμβατικής σχέσης η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου έχει ως πιο κάτω:

“Το τρίτο δε επιχείρημα του δικηγόρου των εναγομένων ότι δεν υπήρχε οποιαδήποτε συμβατική σχέση μεταξύ των εναγόντων και των εναγομένων δεν μπορεί να ευσταθεί γιατί πιστεύω ότι έρχεται σε σύγκρουση με την όλη μαρτυρία που προσκομίστηκε τόσο από πλευράς των εναγόντων όσο και από πλευράς των εναγομένων. Έρχεται επίσης σε σύγκρουση και με την πρώτη του θέση

ότι υπήρξε νέα υποκατάστατη συμφωνία (novation) μεταξύ των μερών η οποία αντικατέστησε παλιά συμφωνία. Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω από την μαρτυρία του μάρτυρα των εναγομένων Αντώνη Αργυρίδη πηγάζει το γεγονός αυτό.”

5

Μετά την απόρριψη των πιο πάνω υπερασπίσεων των εναγομένων το πρωτόδικο δικαστήριο προχώρησε στην έκδοση απόφασης υπέρ των εναγόντων για το ποσό των £9,870.

Η παρούσα έφεση στρέφεται κατά της πιο πάνω απόφασης. Ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσειόντων υποστήριξε ότι η απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου, με την οποία είχαν απορριφθεί οι σχετικές υπερασπίσεις τους, πάσχει λόγω έλλειψης αξιολόγησης της μαρτυρίας, ευρημάτων και αιτιολογίας. Δέχθηκε ότι τα τιμολόγια τα οποία εξεδίδοντο στο όνομα των εναγομένων “κακώς ή εκ λάθους περάστηκαν στα βιβλία των ενώ έπρεπε να χρεωθεί η Palnex Trading Ltd”. Δέχθηκε, επίσης, ότι οι ενάγοντες ενδιαφύμιζαν τα προϊόντα των εφεσειόντων “αλλά τις οδηγίες τις πήραν από την Palnex Trading Ltd οι οποίοι ήταν οι διανομείς ενώ οι εναγόμενοι ήσαν οι εισαγωγείς”.

10

15

20

Αρχές που διέπουν την έκδοση συνοπτικής απόφασης:

Συνοψίζονται ως πιο κάτω στο Annual Practice, 1967, σελ. 121:

25

“Η εξουσία έκδοσης συνοπτικής απόφασης, δυνάμει της Δ.14, εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι ο ενάγων δικαιούται σε απόφαση και όπου είναι απρόσφορο να επιτραπεί στον εναγόμενο να υπερασπισθεί απλώς για λόγους καθυστέρησης (*Jones v. Stones* [1984] A.C. 122). Αποτελεί γενική αρχή ότι οσάκις ο εναγόμενος αποδεικνύει ότι έχει μια δίκαιη υπόθεση για υπεράσπιση, ή εύλογους λόγους για να θέσει μια υπεράσπιση ή ακόμη και μια δίκαιη πιθανότητα ότι έχει μια καλόπιστη υπεράσπιση πρέπει να του δοθεί άδεια να υπερασπισθεί (*Saw v. Hakim*, 5 T.L.R. 72; *Ironclad, etc., Co. v. Gardner*, 4 T.L.R. 18; *Ward v. Plumbley*, 6 T.L.R. 198; *Yorkshire Banking Co. v. Beatson*, 4 C.P.D. 213; *Ray v. Barker*, 4 Ex.D. 279).

30

35

Πρέπει να δίδεται άδεια για υπεράσπιση εκτός εάν είναι καθαρό ότι δεν υπάρχει ουσιώδες ζήτημα για εκδίκαση (*Godd v. Delap* [1905] 92 L.T. 510, H.L.), και ότι δεν υπάρχει αμφισβήτηση σε σχέση με πραγματικά ή νομικά ζητήματα τα οποία εγείρουν εύλογη αμφιβολία κατά πόσο ο ενάγων δικαιούται σε

40

απόφαση (*Jones v. Stone* [1894] A.C. 122; *Thompson v. Marshall*, 41 L.T. 720, C.A.; *Jacobs v. Booth's Distillery Co.* [1901] 85 L.T. 262, H.L.; *Lindsay v. Martin*, 5 T.L.R. 322).” *

- 5 Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει και στο πιο κάτω απόσπασμα απο την *European Asian Bank A G v. Punjab and SindBank* [1983] 2 All E.R. 508, 515, 516:

10 “Το δικαστήριο τότε μόνο μπορεί να δώσει συνοπτική απόφαση εάν (1) δεν έχει απορρίψει την αίτηση του ενάγοντα, προφανώς λόγω κάποιου ελαττώματος της αίτησης, (2) ο εναγόμενος δεν έχει ικανοποιήσει το δικαστήριο είτε (α) ότι υπάρχει επίδικο ζήτημα το οποίο πρέπει να εκδικασθεί ή (β) ότι για κά-

15 ποιο λόγο πρέπει να διεξαχθεί δίκη. Αφού αποκλειστούν αυτές οι δυνατότητες, είναι πράγματι πολύ δύσκολο να διανοηθούμε περιστάσεις όπου το δικαστήριο δεν πρέπει να δώσει απόφαση υπέρ του ενάγοντα, ειδικά όταν έχουμε υπόψη μας ότι κύριος στόχος της Δ.14 ήταν πάντοτε ότι στην περίπτωση περίπτωση αίτησης, εάν ο Δικαστής ικανοποιείται ότι δεν

20 υπάρχει δικάσιμο ζήτημα, πρέπει να δίδει απόφαση υπέρ του ενάγοντα.

.....

Ο σκοπός της Δ.14 είναι η αποτροπή των καθυστερήσεων

---

* “The power to give summary judgment under 0.14 is ‘intended only to apply to cases where there is no reasonable doubt that a plaintiff is entitled to judgment, and where therefore it is inexpedient to allow a defendant to defend for mere purposes of delay’ (*Jones v. Stone* [1894] A.C. 122). As a general principle, where a defendant shows that he has a fair case for defence, or reasonable grounds for setting up a defence, or even a fair probability that he has a bona fide defence, he ought to have leave to defend (*Saw v. Hakim*, 5 T.L.R. 72; *Ironclad, etc., Co. v. Gardner*, 4 T.L.R. 18; *Ward v. Plumley*, 6 T.L.R. 198; *Yorkshire Banking Co. v. Beatson*, 4 C.P.D. 213; *Ray v. Barker*, 4 Ex.D. 279).

Leave to defend must be given unless it is clear that there is no real substantial question to be tried (*Good v. Delap* [1905] 92 L.T. 510, H.L.); that there is no dispute as to facts or law which raises a reasonable doubt that the plaintiff is entitled to judgment (*Jones v. Stone* [1894] A.C. 122; *Thompson v. Marshall*, 41 L.T. 720, C.A.; *Jacobs v. Booth's Distillery Co.* [1901] 85 L.T. 262, H.L.; *Lindsay v. Martin*, 5 T.L.R. 322”).

στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υπεράσπιση.”*

Όταν τα νομικά και πραγματικά ζητήματα είναι τέτοιας φύσης που καθίσταται δυνατό για το δικαστήριο να μορφώσει άποψη αμέσως, χωρίς περαιτέρω διευκρίνηση κατά το στάδιο της δίκης, τότε πρέπει να εκδίδεται συνοπτική απόφαση. Η αρχή αυτή έχει τεθεί στην *Nichimen Corporation v. Gatoil Overseas Inc.* (C.C.A.) [1987] 2 Lloyd's Rep. 46, 51, ως πιο κάτω:

“Εάν η υπόθεση αφορά σε νομικά ζητήματα ή σε άλλο υλικό, τα οποία καθιστούν δυνατό για το δικαστήριο να μορφώσει μια οριστική άποψη αμέσως δεν είναι αρκετό για το δικαστήριο να συμπεράνει ότι οι εναγόμενοι έχουν μια συζητησιμη υπόθεση.”**

Το βάρος ικανοποίησης του Δικαστηρίου ότι έχει καλή υπεράσπιση το φέρει ο εναγόμενος. Οσάκις το δικαστήριο αποφαινεται επί του ζητήματος πρέπει να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια (Βλ. *Κυπριανίδης v. Ιωάννου* (1966) 1 Α.Α.Δ. 265).

Στην κατ' έφεση δικαιοδοσία του το Εφετείο δε διατάζει, στις κατάλληλες περιπτώσεις, να αποφασίσει το ίδιο νομικά ζητήματα, κάτω από τη Δ.18 των Διαδικαστικών Κανονισμών, ακόμα και όταν εκ πρώτης όψεως τα θέματα αυτά εμφανίζονται πολύπλοκα αν, βεβαίως, συζητηθούν πλήρως ενώπιόν του (*Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. v. Χατζηγεστόρος* (1989) 1(Ε) Α.Α.Δ. 204, 221).

Θα εξετάσουμε τους λόγους έφεσης υπό το φως των πιο πάνω

---

* “The court can only give such judgment if (1) the court has not dismissed the plaintiff's application (presumably for some defect in the application itself), and (2) the defendant has not satisfied the court either (a) that there is an issue or question in dispute which ought to be tried or (b) that there ought for some other reason to be a trial. Once these three possibilities are eliminated, it is very difficult indeed to conceive of circumstances where the court should not give judgment for the plaintiff, especially when it is borne in mind that the policy underlying Ord 14 has always been that, on a proper application, if the judge is satisfied that there is no triable issue, he should give judgment for the plaintiff.

.....
The policy of Ord 14 is to prevent delay in cases where there is no defence.”

** “It is not sufficient to conclude that the defendants have an arguable case if the issues turn on a point of law, or other material, which enables the Court to form a definitive view on the rights of the plaintiffs there and then.”

αρχών και σε συνάρτηση με την προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

5 Το Δικαστήριο, για τους λόγους που έχει αναφέρει, αποφάσισε ότι οι υπερασπίσεις που είχαν επικαλεσθεί οι εφεσεϊόντες δεν ευσταθούσαν.

10 Τα ερωτήματα που προβάλλουν για επίλυση είναι δύο, τα ακόλουθα:

(1) Κατά πόσο το αποδεικτικό υλικό το οποίο βρίσκεται ενώπιον του πρωτοδίκου δικαστηρίου δικαιολογούσε την σχετική κατάληξή του, και

15 (2) Κατά πόσο το πρωτόδικο δικαστήριο μπορούσε να λάβει υπόψη του εκείνο το υλικό ενόψει, ιδίως, της θέσης των εφεσεϊόντων ότι η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης αξιολόγησης της μαρτυρίας, ευρημάτων και αιτιολογίας.

20 Αρχίζουμε με την υπεράσπιση της έλλειψης αντιπαροχής. Σύμφωνα με τον Treitel the Law of Contract, 8η έκδοση, 1991, “ο παραδοσιακός ορισμός της αντιπαροχής επικεντρώνεται πάνω στην προϋπόθεση ότι πρέπει να δοθεί ‘κάτι αξίας’ και κατ’ ακολουθίαν αναφέρει ότι η αντιπαροχή αποτελείται είτε από κάποια ζημιά στον δανειστή (promissee) επειδή θα δώσει αξία, ή από κάποιο όφελος προς τον οφειλέτη (promisor) επειδή θα πάρει αξία. Συνήθως αυτή η ζημιά και το όφελος είναι απλώς το ίδιο πράγμα εξεταζόμενα από διαφορετικές σκοπιές”.

30 Αναφορικά με την δεύτερη υπεράσπιση - απουσία συμβατικών σχέσεων - θεωρούμε ότι οι ίδιοι οι εφεσεϊόντες δέχονται την ύπαρξή τους με το να επικαλούνται την υπεράσπιση της υποκατάστατης νέας συμφωνίας - novation.

35 Έχουμε εξετάσει τη μαρτυρία, η οποία αποτέλεσε το βάθος για την απόρριψη των δυο υπερασπίσεων των εφεσεϊόντων, σε συνάρτηση με την έννοια του όρου “αντιπαροχή” και την έννοια του όρου “συμβατικές σχέσεις”. Έχουμε την άποψη πως η σχετική κατάληξη του δικαστηρίου edικαιολογείται από τη μαρτυρία την οποία έλαβε υπόψη.

40 Αναφορικά με το δεύτερο ερώτημα, το οποίο έχουμε θέσει πιο πάνω, διαπιστώνουμε ότι τα σχετικά συμπεράσματα του πρωτοδίκου δικαστηρίου σε σχέση με την αντιπαροχή βασίσθηκαν καθ’ ολοκληρίαν πάνω στη μαρτυρία του μάρτυρα των εφεσεϊόντων. Το δε

συμπέρασμα του σε σχέση με την υπεράσπιση της απουσίας συμβατικής σχέσης βασίσθηκε πάνω σε ολόκληρη τη μαρτυρία. Ωστόσο, ανεξάρτητα από την υπόλοιπη μαρτυρία, η ύπαρξη συμβατικών σχέσεων πηγάζει και από τη μαρτυρία του μόνου μάρτυρα των εφεσειόντων καθώς και από την - εγκαταλειφθείσα - υπεράσπιση της υποκατάστατης νέας συμφωνίας ("novation"). 5

Θεωρούμε ότι ζήτημα αξιολόγησης μαρτυρίας εγείρεται μόνο οσάκις υπάρχουν δύο διϊστάμενες εκδοχές και το δικαστήριο θα πρέπει να επιλέξει μια από τις δυο. Στην κρινόμενη περίπτωση το δικαστήριο δεν είχε να επιλέξει μεταξύ δύο διϊστάμενων εκδοχών. Σε σχέση με την υπεράσπιση της έλλειψης αντιπαροχής δέχθηκε την μόνη εκδοχή, εκείνη των εφεσειόντων, η οποία δεν διέφερε από εκείνη των εφεσιβλήτων. Σε σχέση με την υπεράσπιση της απουσίας συμβατικής σχέσης οι εκδοχές των δυο μερών ήταν σύμφωνες. Τα σχετικά συμπεράσματα του δικαστηρίου θεμελιώθηκαν πάνω σε μαρτυρία η οποία δεν ήταν διϊστάμενη. Δεν εγείρεται, λοιπόν ζήτημα αξιολόγησης ή ευρημάτων. Περαιτέρω, θεωρούμε πως ο διάδικος του οποίου η μαρτυρία γίνεται δεκτή και αποτελεί το βάθρο για τις σχετικές καταλήξεις του δικαστηρίου δεν μπορεί να παρα- 20
 τρινοείται για έλλειψη αξιολόγησης και ευρημάτων.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό των εφεσειόντων για έλλειψη αιτιολογίας το τί αποτελεί δέουσα αιτιολογία εξαρτάται από τα περιστατικά και τη φύση της υπόθεσης **Μ. Χ. Δικηγόρος v. Πειθαρχικού Συμβουλίου** (1993) 1 Α.Α.Δ. 734). Έχουμε την άποψη πως λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών και της φύσης της κρινόμενης υπόθεσης, η δοθείσα από το πρωτόδικο δικαστήριο αιτιολογία, ικανοποιεί πλήρως την ανάγκη για αιτιολογία. 25

Το ποσό της επίδικης οφειλής δεν είχε αμφισβητηθεί από τους εφεσειόντες. Άλλωστε έχει επιβεβαιωθεί και από τους ελεγκτές τους. Η υπόθεση αφορούσε σε νομικά και πραγματικά ζητήματα τα οποία το καθιστούσαν δυνατό για το δικαστήριο να μορφώσει μια οριστική άποψη αμέσως. Τα νομικά ζητήματα έχουν ορθώς επιλυθεί από το πρωτόδικο δικαστήριο και δεν υπάρχει αμφισβήτηση σε σχέση με τα πραγματικά ζητήματα. Έχουν επιλυθεί σύμφωνα με την μαρτυρία των ιδίων των εφεσειόντων. Δεν έχουμε διαγνώσει οποιοδήποτε σφάλμα στην προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστηρίου. 30
 35

Ακολουθεί πως η έφεση πρέπει να απορριφθεί με έξοδα. 40

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.